

# PARASHAT VAYIGASH (THEN HE CAME NEAR)

B'reshit (Genesis) 44:18-47:27 | Yekhezkel (Ezekiel) 37:15-28 | Tehillah (Psalm) 48 | Yokhanan (John) 4:16-31;  
10:11-19

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MISHNAH

## TORAH

### B'reshit Chapter 44

18 **Then** Yehudah **came near** unto him, and said, "Oh my Adon, let your servant, I pray, speak a word in my Adon's ears, and let not your anger burn against your servant; for you are even as Paroh. 19 My Adon asked his servants, saying, 'Have you a father, or a brother?'" 20 And we said unto my Adon, 'We have a father, an old man, and a child of his old age, a little one; and his brother is dead, and he alone is left of his mother, and his father loves him.'" 21 And you said unto your servants, 'Bring him down unto me, that I may set my eyes upon him.'" 22 And we said unto my Adon, "The lad cannot leave his father; for if he should leave his father, his father would die." 23 And you said unto your servants, 'Except your youngest brother comes down with you, you shall see my face no more.' 24 And it came to pass when we came up unto your servant my father, we told him the words of my Adon. 25 And our father said, 'Go again, buy us a little food.' 26 And we said, 'We cannot go down; if our youngest brother is with us, then will we go down; for we may not see the man's face, except our youngest brother be with us.' 27

### בראשית פרק מד

יח וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדַבֵּר נָא עִבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי וְאֵל יַחַר אַפְּךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה.  
יט אֲדֹנָי שְׂאֵל אֶת עִבְדֶּיךָ לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ אָח.  
כ וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנָי יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זָקֵן קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיּוֹתֵר הוּא לְבָדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אָהָב.  
כא וַתֹּאמֶר אֶל עִבְדֶּיךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינֵי עָלָיו.  
כב וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנָי לֹא יוּכַל הַנַּעַר לְעֹזֵב אֶת אָבִיו וְעֹזֵב אֶת אָבִיו וּמָת.  
כג וַתֹּאמֶר אֶל עִבְדֶּיךָ אִם לֹא יֵרֵד אָחִיכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסְפּוּן לְרִאֲוֹת פָּנָיו.  
כד וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל עִבְדְּךָ אָבִי וַנִּגְדַּל לּוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי.  
כה וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שָׁבוּ לָנוּ מֵעַט אֲכָל.  
כו וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לְרִדֹת אִם יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיֵּרְדֵנוּ כִּי לֹא נוּכַל לְרִאֲוֹת פָּנָיו הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטָן אִינָנוּ אִתָּנוּ.  
כז וַיֹּאמֶר עִבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם

And your servant my father said unto us, 'You know that my wife bore me two sons; 28 and the one went out from me, and I said, 'Surely he is torn in pieces; and I have not seen him since;' 29 and if you take this one also from me, and harm befalls him, you will bring down my gray hairs with sorrow to the grave.' 30 Now therefore when I come to your servant my father, and the lad is not with us; seeing that his soul is bound up with the lad's soul, 31 it will come to pass, when he sees that the lad is not with us, that he will die; and your servants will bring down the gray hairs of your servant our father with sorrow to the grave. 32 For your servant became surety for the lad unto my father, saying, 'If I bring him not unto you, then shall I bear the blame to my father forever.' 33 Now therefore, let your servant, I pray, abide, instead of the lad, a servant to my Adon; and let the lad go up with his brothers. 34 For how shall I go up to my father, if the lad is not with me, lest I look upon the evil that shall come on my father?"

לְדָה לִי אִשְׁתִּי.  
 כַּח וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאֵתִי וְאָמַר אֶדְ טָרַף טָרַף וְלֹא  
 רָאִיתִי עַד הַנָּה.  
 כֵּס וּלְקַחְתֶּם גַּם אֶת זֶה מֵעַם פָּנֵי וְקָרְהוּ אָסוֹן  
 וְהוֹרְדְתֶם אֶת שִׁיבְתֵי בְרַעַה שְׂאֵלָה.  
 ל וְעַתָּה כִּבְאֵי אֶל עֲבָדְךָ אָבִי וְהַנְּעַר אֵינְנוּ אֶתְנוּ  
 וְנִפְשׁוּ קִשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ.  
 לֹא וְהָיָה כִּרְאוֹתָיו כִּי אֵין הַנְּעַר וּמַת וְהוֹרִידוּ  
 עֲבָדֶיךָ אֶת שִׁיבְת עֲבָדְךָ אָבִינוּ בִּיגוֹן שְׂאֵלָה.  
 לָב כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת הַנְּעַר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם  
 לֹא אָבִיאֲנוּ אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כָּל הַיָּמִים.  
 לִג וְעַתָּה יֵשֵׁב נָא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנְּעַר עֲבָד לְאֹדְנִי  
 וְהַנְּעַר יַעַל עִם אָחִיו.  
 לָד כִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהַנְּעַר אֵינְנוּ אֵתִי פֶן  
 אֶרְאֶה בְרַע אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת אָבִי.

#### B'reshit Chapter 45

1 Then Yosef could not refrain himself before all them that stood by him; and he cried, "Cause every man to go out from me." And there stood no man with him, while Yosef made himself known unto his brethren. 2 And he wept aloud; and the Mitzrim heard, and the house of Paroh heard. 3 And Yosef said unto his brethren, "I am Yosef; does my father yet live?" And his brethren could not answer him; for they were affrighted at his presence. 4 And Yosef said unto his brethren, "Come near to me, I pray." And they came near. And he said, "I am Yosef your brother, whom you sold into Mitzrayim. 5 And now be not grieved, nor angry with yourselves that you sold me hither; for Elohim did send me before you to preserve life. 6 For these two years has the famine been in the land; and there are yet five years, in which there shall be neither plowing nor harvest. 7 And Elohim sent me before you to give you a remnant on the earth, and to save you alive for a great deliverance. 8 So now it was not you that sent me here, but Elohim; and He has made me a father to Paroh, and master of all his house, and ruler over all the land of Mitzrayim. 9 Hasten, and go up to

בראשית פרק מה  
 א וְלֹא יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּצְעִים עָלָיו  
 וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָּל אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא עָמַד אִישׁ אֵתוֹ  
 בְּהִתְרוֹדֵעַ יוֹסֵף אֶל אָחָיו.  
 ב וַיִּתֵּן אֶת קִלּוֹ בְּבִכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית  
 פְּרָעוֹה.  
 ג וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחָיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חַי  
 וְלֹא יָכְלוּ אָחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנָיו.  
 ד וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחָיו גִּשׁוּ נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר  
 אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָּה.  
 ה וְעַתָּה אֵל תַּעֲצְבוּ וְאֵל יַחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מְכַרְתֶּם  
 אֹתִי הַנָּה כִּי לְמַחְיָה שְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם.  
 ו כִּי זֶה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ  
 שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין חֲרִישׁ וְקִצִּיר.  
 ז וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לְשׁוֹם לָכֶם שְׂאֵרִית  
 בְּאָרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה.  
 ח וְעַתָּה לֹא אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הַנָּה כִּי הָאֱלֹהִים  
 וַיִּשְׁימֵנִי לְאָב לְפְרָעוֹה וּלְאֹדוֹן לְכָל בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל  
 בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם.  
 ט מִהֲרוּ וַעֲלוּ אֶל אָבִי וְאִמְרַתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר  
 בְּנֶךְ יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לְאֹדוֹן לְכָל מִצְרַיִם רְדָה  
 אֵלַי אֶל תַּעֲמַד.

my father, and say unto him, 'Thus says your son Yosef: Elohim has made me Adon of all Mitzrayim; come down unto me, tarry not. 10 And you shall dwell in the land of Goshen, and you shall be near unto me, you, and your children, and your children's children, and your flocks, and your herds, and all that you have; 11 and there will I sustain you; for there are yet five years of famine; lest you come to poverty, you, and your household, and all that you have.'" 12 And, behold, your eyes see, and the eyes of my brother Binyamin, that it is my mouth that speaks unto you. 13 And you shall tell my father of all my glory in Mitzrayim, and of all that you have seen; and you shall hasten and bring down my father hither. 14 And he fell upon his brother Binyamin's neck, and wept; and Binyamin wept upon his neck. 15 And he kissed all his brethren, and wept upon them; and after that his brethren talked with him. 16 And the report thereof was heard in Paroh's house, saying, "Yosef's brethren are come;" and it pleased Paroh well, and his servants. 17 And Paroh said unto Yosef, "Say unto your brethren, 'This do you: lade your beasts, and go, get unto the land of Kena'an; 18 and take your father and your households, and come unto me; and I will give you the good of the land of Mitzrayim, and you shall eat the fat of the land. 19 Now you are commanded, this do you: take you wagons out of the land of Mitzrayim for your little ones, and for your wives, and bring your father, and come. 20 Also regard not your stuff; for the good things of all the land of Mitzrayim are yours.'" 21 And the sons of Yisra'el did so; and Yosef gave them wagons, according to the commandment of Paroh, and gave them provision for the way. 22 To all of them he gave each man changes of raiment; but to Binyamin he gave three hundred shekels of silver, and five changes of raiment. 23 And to his father he sent in like manner ten donkeys laden with the good things of Mitzrayim, and ten she-donkeys laden with grain and bread and victual for his father by the way. 24 So he sent his brethren away, and they departed; and he said unto them, "See that you fall not out by the way." 25 And they went up out of Mitzrayim, and came into the land of Kena'an unto Ya'akov their father. 26 And they told him, saying, "Yosef is yet alive, and he is ruler over all the land of

י וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך.  
יא וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך.  
יב והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם.  
יג והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה.  
יד ויפל על צווארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צוואריו.  
טו וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו.  
טז והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטיב בעיני פרעה ובעיני עבדיו.  
יז ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען.  
יח וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ.  
יט ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם.  
כ ועינכם אל תחס על בליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא.  
כא ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך.  
כב לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת.  
כג ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך.  
כד וישלח את אחיו וילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך.  
כה ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם.  
כו ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם.  
כז וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם.  
כח ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות.

Mitzrayim." And his heart fainted, for he believed them not. 27 And they told him all the words of Yosef, which he had said unto them; and when he saw the wagons which Yosef had sent to carry him, the spirit of Ya'akov their father revived. 28 And Yisra'el said, "It is enough; Yosef my son is yet alive; I will go and see him before I die."

#### B'reshit Chapter 46

1 And Yisra'el took his journey with all that he had, and came to Be'er Shava, and offered sacrifices unto the Elohim of his father Yitz'khak. 2 And Elohim spoke unto Yisra'el in the visions of the night, and said, "Ya'akov, Ya'akov." And he said, "Here am I." 3 And He said, "I am Elohim, the Elohim of your father; fear not to go down into Mitzrayim; for I will there make of you a great nation. 4 I will go down with you into Mitzrayim; and I will also surely bring you up again; and Yosef shall put his hand upon your eyes." 5 And Ya'akov rose up from Be'er Shava; and the sons of Yisra'el carried Ya'akov their father, and their little ones, and their wives, in the wagons which Paroh had sent to carry him. 6 And they took their cattle, and their goods, which they had gotten in the land of Kena'an, and came into Mitzrayim, Ya'akov, and all his seed with him; 7 his sons, and his sons' sons with him, his daughters, and his sons' daughters, and all his seed he brought with him into Mitzrayim.

8 And these are the names of B'nei Yisra'el, who came into Mitzrayim, Ya'akov and his sons: Re'uven, Ya'akov's firstborn. 9 And the sons of Re'uven: Khanokh, and Palu, and Khetzron, and Kharmi. 10 And the sons of Shimon: Yemu'el, and Yamin, and Ohad, and Yakhin, and Tzokhar, and Sha'ul the son of a Kena'ani woman. 11 And the sons of Levi: Gershon, Kehat, and Merari. 12 And the sons of Yehudah: Er, and Onan, and Shelah, and Peretz, and Zerakh; but Er and Onan died in the land of Kena'an. And the sons of Peretz were Hetzron and Khamul. 13 And the sons of Yisakhar: Tola, and Puvah, and Iyov, and Shimron. 14 And the sons of Zevulun: Sered, and Eilon, and Yahle'el. 15 These are the sons of Le'ah, whom she bore unto Ya'akov in Padan Aram, with his daughter Dinah; all the souls of his sons and his daughters were

#### בראשית פרק מו

א ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק.  
 ב ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני.  
 ג ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם.  
 ד אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך.  
 ה ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו.  
 ו ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו.  
 ז בניו ובני בניו אתו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה.  
 ח ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן.  
 ט ובני ראובן חנוך ופלוא וחקצון וכרמי.  
 י ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הפנענית.  
 יא ובני לוי גרשון קהת ומררי.  
 יב ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול.  
 יג ובני יששכר תולע ופוע ויוב ושמרון.  
 יד ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל.  
 טו אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושש.  
 טז ובני גד צפיון וחקי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי.  
 יז ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלביאל.  
 יח אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש.

thirty-three. 16 And the sons of Gad: Tzifyon, and Khagi, Shuni, and Etzbon, Eri, and Arodi, and Areli. 17 And the sons of Asher: Imnah, and Ishvah, and Ishvi, and Beri'ah, and Serah their sister; and the sons of Beri'ah: Khever, and Malkhi'el. 18 These are the sons of Tzilpah, whom Lavan gave to Le'ah his daughter, and these she bore unto Ya'akov, even sixteen souls. 19 The sons of Rakhel Ya'akov's wife: Yosef and Binyamin. 20 And unto Yosef in the land of Mitzrayim were born Manasheh and Efrayim, whom Asenat the daughter of Potifera Priest of On bore unto him. 21 And the sons of Binyamin: Bela, and Bekher, and Ashbel, Gera, and Na'aman, Ehi, and Rosh, Mupim, and Hupim, and Ard. 22 These are the sons of Rakhel, who were born to Ya'akov; all the souls were fourteen. 23 And the sons of Dan: Khushim. 24 And the sons of Naftali: Yakhtzil, and Guni, and Yetzer, and Shilem. 25 These are the sons of Bilhah, whom Lavan gave unto Rakhel his daughter, and these she bore unto Ya'akov; all the souls were seven. 26 All the souls belonging to Ya'akov that came into Mitzrayim, that came out of his loins, besides Ya'akov's sons' wives, all the souls were sixty-six. 27 And the sons of Yosef, who were born to him in Mitzrayim, were two souls; all the souls of the house of Ya'akov, that came into Mitzrayim, were seventy. 28 And he sent Yehudah before him unto Yosef, to show the way before him unto Goshen; and they came into the land of Goshen. 29 And Yosef made ready his chariot, and went up to meet Yisra'el his father, to Goshen; and he presented himself unto him, and fell on his neck, and wept on his neck a good while. 30 And Yisra'el said unto Yosef, "Now let me die, since I have seen your face, that you are yet alive." 31 And Yosef said unto his brethren, and unto his father's house, "I will go up and tell Paroh, and will say unto him, 'My brethren, and my father's house, who were in the land of Kena'an, are come unto me; 32 and the men are shepherds, for they have been keepers of cattle; and they have brought their flocks, and their herds, and all that they have'. 33 And it shall come to pass, when Paroh shall call you, and shall say, 'What is your occupation?' 34 that you shall say, 'Your servants have been keepers of cattle from our youth even until now, both we, and our fathers;' that you may dwell in

יט בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן.  
כ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו  
אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת  
אפרים.  
כא ובני בנימן בלע ובכר ואשבבל גרא ונעמן אחי  
וראש מפים וחסים וארד.  
כב אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש  
ארבעה עשר.  
כג ובני דן חשים.  
כד ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלים.  
כה אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו  
ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה.  
כו כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו  
מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש.  
כז ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל  
הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים.  
כח ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו  
גשנה ויבאו ארצה גשן.  
כט ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל  
אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על  
צואריו עוד.  
ל ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי  
ראותי את פניך כי עודך חי.  
לא ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה  
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר  
בארץ כנען באו אלי.  
לב והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם  
ובקרים וכל אשר להם הביאו.  
לג והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה  
מעשיכם.  
לד ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו  
ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו  
בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן.

the land of Goshen; for every shepherd is an abomination unto Mitzrayim."

## B'reshit Chapter 47

1 Then Yosef went in and told Paroh, and said, "My father and my brethren, and their flocks, and their herds, and all that they have, are come out of the land of Kena'an; and, behold, they are in the land of Goshen." 2 And from among his brethren he took five men, and presented them unto Paroh. 3 And Paroh said unto his brethren, "What is your occupation?" And they said unto Paroh, "Your servants are shepherds, both we, and our fathers." 4 And they said unto Paroh, "To sojourn in the land are we come; for there is no pasture for your servants' flocks; for the famine is sore in the land of Kena'an. Now therefore, we pray, let your servants dwell in the land of Goshen." 5 And Paroh spoke unto Yosef, saying, "Your father and your brethren are come unto you; 6 the land of Mitzrayim is before you; in the best of the land make your father and your brethren to dwell; in the land of Goshen let them dwell. And if you know any able men among them, then make them rulers over my cattle." 7 And Yosef brought in Ya'akov his father, and set him before Paroh. And Ya'akov blessed Paroh. 8 And Paroh said unto Ya'akov, "How many are the days of the years of your life?" 9 And Ya'akov said unto Paroh, "The days of the years of my sojournings are a hundred and thirty years; few and evil have been the days of the years of my life, and they have not attained unto the days of the years of the life of my fathers in the days of their sojournings." 10 And Ya'akov blessed Paroh, and went out from the presence of Paroh.

11 And Yosef placed his father and his brethren, and gave them a possession in the land of Mitzrayim, in the best of the land, in the land of Ra'amses, as Paroh had commanded. 12 And Yosef sustained his father, and his brethren, and all his father's household, with bread, according to the want of their little ones. 13 And there was no bread in all the land; for the famine was very sore, so that the land of Mitzrayim and the land of Kena'an languished by reason of the famine. 14 And Yosef gathered up all the money that was found in

## בראשית פרק מז

א וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגְדַּל לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאֶחָיו וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן.

ב וּמִקְצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמֹשֶׁה אַנְשִׁים וַיִּצְגָּם לִפְנֵי פָרְעָה.

ג וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל אֶחָיו מַה מַּעֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל פָּרְעָה רַעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲבוֹתֵינוּ.

ד וַיֹּאמְרוּ אֶל פָּרְעָה לְגֹר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי אִין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי כִבֵּד הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן.

ה וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאֶחָיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ.

ו אֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְנֵיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הַזֹּשֵׁב אֶת אָבִיךָ וְאֶת אֶחָיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם יִדְעָתָּ וְיֵשׁ בָּם אַנְשֵׁי חַיִל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מִקְנֵה עַל אֲשֶׁר לִי.

ז וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לִפְנֵי פָרְעָה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פָּרְעָה.

ח וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל יַעֲקֹב כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ. ט וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל פָּרְעָה יָמֵי שְׁנֵי מְגֹרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה מָעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיֵגוּ אֶת יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתִי בְיָמֵי מְגֹרֵיהֶם.

י וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פָּרְעָה וַיִּצְא מִלִּפְנֵי פָרְעָה. יא וַיֹּשֶׁב יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אַחֲזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פָּרְעָה.

יב וַיַּכְלִל יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיו לֶחֶם לִפְנֵי הַטֶּף.

יג וְלֶחֶם אִין בְּכָל הָאֶרֶץ כִּי כִבֵּד הָרָעַב מְאֹד וְהָלָה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעַב.

יד וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֶׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת הַכֶּסֶף בֵּיתָה פָּרְעָה.

טו וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר הִבֵּה לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת נִגְדָדְךָ כִּי אֲפֹס כֶּסֶף.

טז וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם



the land of Mitzrayim, and in the land of Kena'an, for the grain which they bought; and Yosef brought the money into Paroh's house. 15 And when the money was all spent in the land of Mitzrayim, and in the land of Kena'an, all the Mitzrim came unto Yosef, and said, "Give us bread; for why should we die in your presence? For our money fails." 16 And Yosef said, "Give your cattle, and I will give you [bread] for your cattle, if money fails." 17 And they brought their cattle unto Yosef. And Yosef gave them bread in exchange for the horses, and for the flocks, and for the herds, and for the donkeys; and he fed them with bread in exchange for all their cattle for that year. 18 And when that year was ended, they came unto him the second year, and said unto him, "We will not hide from my master, how that our money is all spent; and the herds of cattle are my master's; there is nought left in the sight of my master, but our bodies, and our lands. 19 Why should we die before your eyes, both we and our land? Buy us and our land for bread, and we and our land will be servants unto Paroh; and give us seed, that we may live, and not die, and that the land be not desolate." 20 So Yosef bought all the land of Mitzrayim for Paroh; for the Mitzrim sold every man his field, because the famine was sore upon them; and the land became Paroh's. 21 And as for the people, he removed them city by city, from one end of the border of Mitzrayim even to the other end thereof. 22 Only the land of the priests did he not buy, for the priests had a portion from Paroh, and did eat their portion which Paroh gave them; therefore they sold not their land. 23 Then Yosef said unto the people, "Behold, I have bought you this day and your land for Paroh. Lo, here is seed for you, and you shall sow the land. 24 And it shall come to pass at the ingatherings, that you shall give a fifth unto Paroh, and four parts shall be your own, for seed of the field, and for your food, and for them of your households, and for food for your little ones." 25 And they said, "You have saved our lives. Let us find favor in the sight of my master, and we will be Paroh's servants." 26 And Yosef made it a statute concerning the land of Mitzrayim unto this day, that Paroh should have the fifth; only the land of the priests alone did not become Paroh's.

27 And Yisra'el dwelt in the land of Mitzrayim, in the

בְּמִקְנֵיכֶם אִם אָפֶס כֶּסֶף.

זו וַיָּבִיאוּ אֶת מִקְנֵיהֶם אֶל יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוֹסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבְּקָר וּבְחִמְרִים וַיִּנְהֵלֶם בַּלֶּחֶם בְּכָל מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַהוּא.

יח וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה הַהוּא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נִכְחַד מֵאֲדָנִי כִּי אִם תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל אֲדָנִי לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלִתי אִם גּוֹיֵתָנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ.

יט לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲדַמְתָּנוּ קִנְיָה אֲתָנוּ וְאֵת אֲדַמְתָּנוּ בַּלֶּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה וְתָן זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהֵאֲדָמָה לֹא תִשָּׂם.

כ וַיִּקַּן יוֹסֵף אֶת כָּל אֲדַמַּת מִצְרַיִם לְפָרְעָה כִּי מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שִׂדְהוֹ כִּי חִזַּק עֲלֵיהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפָרְעָה.

כא וְאֵת הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לְעָרִים מִקְצֵה גְבוּל מִצְרַיִם וְעַד קֶצֶהוּ.

כב רק אֲדַמַּת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֶק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פָּרְעָה וְאָכְלוּ אֶת חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעָה עַל כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת אֲדַמְתָּם.

כג וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל הָעָם הֵן קִנִּיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֵת אֲדַמְתְּכֶם לְפָרְעָה הֵא לָכֶם זֶרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת הָאֲדָמָה.

כד וְהָיָה בַּתְּבוּאָה וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפָרְעָה וְאַרְבַּע הַיְדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹאֲכַלְכֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּבֵיתְכֶם וְלֹאֲכַל לְטַפְכֶם.

כה וַיֹּאמְרוּ הִחִיתָנוּ נִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדָנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה.

כו וַיִּשָּׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֶק עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל אֲדַמַּת מִצְרַיִם לְפָרְעָה לְחֶמֶשׁ רק אֲדַמַּת הַכֹּהֲנִים לְבָדָם לֹא הִיְתָה לְפָרְעָה.

כז וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּרְבוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד.

land of Goshen; and they got them possessions therein, and were fruitful, and multiplied exceedingly.

## HAFTARAH

### Yekhezkel Chapter 37

15 And the D'var יהוה came unto me, saying, 16 "And you, Ben Adam, take one stick, and write upon it, 'For Yehudah, and for B'nei Yisra'el his companions'; then take another stick, and write upon it, 'For Yosef, the stick of Efrayim, and of all Beit Yisra'el his companions'; 17 and join them for yourself, one to another, into one stick, that they may become one in your hand. 18 And when the children of your people shall speak unto you, saying, 'Will you not tell us what you mean by these?' 19 Say unto them, 'Thus says Adonai יהוה , 'Behold, I will take the stick of Yosef, which is in the hand of Efrayim, and the tribes of Yisra'el his companions; and I will put them unto him together with the stick of Yehudah, and make them one stick, and they shall be one in My hand'.' 20 And the sticks whereon you write shall be in your hand before their eyes. 21 And say unto them, 'Thus says Adonai יהוה , 'Behold, I will take B'nei Yisra'el from among the nations, wherever they are gone, and will gather them on every side, and bring them into their own land; 22 and I will make them one nation in the land, upon the mountains of Yisra'el, and one Melekh shall be Melekh to them all; and they shall be no more two nations, neither shall they be divided into two kingdoms any more at all; 23 neither shall they defile themselves any more with their idols, nor with their detestable things, nor with any of their transgressions; but I will save them out of all their dwelling-places, wherein they have sinned, and will cleanse them; so shall they be My people, and I will be their Elohim. 24 And My servant David shall be king over them, and they all shall have one shepherd; they shall also walk in My ordinances, and observe My statutes, and do them. 25 And they shall dwell in the land that I have given unto Ya'akov My servant, wherein your fathers dwelt; and they shall dwell therein, they, and their children, and their children's children, forever; and David My

### יְחִזְקֵאל פֶּרֶק לוֹ

טו וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר.  
טז וְאַתָּה בֶן אָדָם קַח לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לַיהוּדָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֻבְרֹו; וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֻבְרֹו.  
יז וְקָרַב אֶתְּם אֶחָד אֶל אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד; וְהָיוּ לְאַחָדִים בְּיָדְךָ.  
יח וּכְאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר: הַלּוֹא תִגִּיד לָנוּ מָה אֵלֶּה לְךָ.  
יט דְּבַר אֱלֹהִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקַח אֶת עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֻבְרֹו; וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת עֵץ יְהוּדָה וְעֲשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי.  
כ וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעִינֵיהֶם.  
כא וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכּוּ שָׁם; וְקִבַּצְתִּי אֶתְּם מִסָּבִיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל אֲדַמְתָּם.  
כב וְעֲשִׂיתִי אֶתְּם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ; וְלֹא יִהְיֶה (יְהִיו) עוֹד לְשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחָצוּ עוֹד לְשֵׁתִי מִמְּלֻכּוֹת עוֹד.  
כג וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם; וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְּם מִכָּל מוֹשְׁבֵיתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים.  
כד וְעַבְדִּי דָוִד מְלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם; וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם.  
כה וַיָּשְׁבוּ עַל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָּהּ אֲבוֹתֵיכֶם; וַיָּשְׁבוּ עָלֶיהָ הַמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם.  
כו וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם; וְנָתַתִּים וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת מְקֻדְשֵׁי



servant shall be their prince forever. 26 Moreover I will make a Brit Shalom with them, it shall be a Brit Olam with them; and I will establish them, and multiply them, and will set My Mikdash in the midst of them forever. 27 My Mishkan also shall be over them; and I will be their Elohim, and they shall be My people. 28 And the nations shall know that I am יהוה that consecrates Yisra'el, when My Mikdash shall be in the midst of them forever."

בְּתוֹכְכֶם לְעוֹלָם.  
כֹּז וְהָיָה מְשַׁכְּנִי עֲלֵיכֶם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים;  
וְהָמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם.  
כַּח וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל  
בְּהִיּוֹת מְקַדְּשִׁי בְּתוֹכְכֶם לְעוֹלָם.

---

## תועטא

---

## Tehillah (Psalm) 48

- 1 A Song; a Mizmor for the sons of Korakh.
- 2 Great is יהוה , and highly to be praised, in the city of our Elohim, His Har Kadosh,
- 3 Fair in situation, the joy of the whole earth; even Har Tzion, the uttermost parts of the north, the city of Melekh Rav.
- 4 Elohim in her palaces has made Himself known for a stronghold.
- 5 For, lo, the kings assembled themselves, they came onward together.
- 6 They saw, straightway they were amazed; they were terrified, they hasted away.
- 7 Trembling took hold of them there, pangs, as of a woman in travail.
- 8 With the east wind You break the ships of Tarshish.
- 9 As we have heard, so have we seen; in the city of יהוה Tzeva'ot, in the city of our Elohim. Elohim establishes it forever. Selah.
- 10 We have thought on Your compassion, O Elohim, in the midst of Your Heikhal.
- 11 As is Your Name, O Elohim, so is Your praise unto the ends of the earth; Your right hand is full of righteousness.
- 12 Let Har Tzion be glad, let the daughters of Yehudah rejoice, because of Your judgments.
- 13 Walk about Tzion, and go round about her; count the towers thereof.
- 14 Mark well her ramparts, traverse her palaces; that you may tell it to the generation following.
- 15 For such is Elohim, our Elohim, forever and ever; He will guide us even in death.

## תהילים פרק מח

- א שיר מזמור לבני קרח.
- ב גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר שקדו.
- ג יפה נוף משוש כל הארץ: הר ציון ירכתי צפון; קרית מלך רב.
- ד אלהים בארמנותיה נודע למשגב.
- ה כי הנה המלכים נועדו; עברו יחדו.
- ו המה ראו בן תמהו; נבהלו נחפזו.
- ז רעדה אחזתם שם; חיל פיולדה.
- ח ברוח קדים תשבר אניות תרשיש.
- ט כאשר שמענו בן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו: אלהים יכוננה עד עולם סלה.
- י דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך.
- יא כשמד אלהים בן תהלתך על קצוי ארץ; צדק מלאה ימינך.
- יב ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה: למען משפטיך.
- יג סבו ציון והקיפונה; ספרמגדליה.
- יד ושית לבכם לחילה פסגו ארמנותיה: למען תספרו לדור אחרון.
- טו כי זה אלהים אלהינו עולם ועד; הוא ינהיגנו על מות.

## Yokhanan Chapter 4

- 16 Yeshua said to her, "Go and call your husband, and come here." 17 She said to him, "I have no husband." Yeshua said to her, "You said well, 'I have no husband;'
- 18 for you have had five husbands; and the one you now have is not your husband; what you said is true."
- 19 Then the woman said to Him, "My Adon, I see that you are a navi. 20 Our fathers worshipped on this

- ד יוחנן פרק ד
- טז אמר לה ישוע: לכי קראי לבעלך ובואי לכאן.
- יז אמרה לו: אין לי בעל. אמר לה ישוע: היטב אמרת, אין לי בעל;
- יח כי חמשה בעלים היו לך, וזה שיש לך עבשו איננו בעלך; זאת אמרת נכונה.
- יט אמרה לו האשה: אדוני, רואה אני שנביא

mountain; and you say that the place where men must worship is in Yerushalayim.” 21 Yeshua said to her, “Woman, believe me, the time is coming when neither on this mountain nor in Yerushalayim will they worship HaAv. 22 You worship what you do not know; but we worship what we do know; for life is from the Yehudim. 23 But the time is coming, and it is here, when the true worshippers shall worship HaAv in Ru'akh V'Emet; for HaAv also desires worshippers such as these. 24 For Elohim is Ru'akh; and those who worship Him must worship Him in Ru'akh V'Emet.” 25 The woman said to Him, “I know that the Mashi'akh is coming; when He is come, He will teach us everything.” 26 Yeshua said to her, “I am He, the one speaking to you.” 27 While He was talking, His Talmidim came and were surprised that He was talking with a married woman; but no one said to Him, ‘What do you want?’ or, ‘Why are you talking with her?’ 28 The woman then left her water jar, and went to the city and said to the men, 29 “Come and see a man who told me everything which I have done; What, is He the Mashi'akh?” 30 And the men went out of the city, and came to Him. 31 During the interval His Talmidim begged Him, saying, “Adoneinu, eat.”

אתה.  
 כ אבותינו השתחוו בהר הזה, ואתם אומרים שבירושלים המקום שראוי להשתחוות בו.  
 כא אמר לה ישוע: אשה, האמיני לי כי תבוא שעה שלא בהר הזה ואף לא בירושלים תשתחוו לאב.  
 כב אתם משתחווים למה שאינכם יודעים, אבל אנחנו משתחווים למה שאנו יודעים, כי החיים מן היהודים הם.  
 כג ברם תבוא שעה, וכעת היא, שמשתחווים אמתים ישתחוו לאב ברוח ובאמת, שכן האב רוצה משתחווים כאלה;  
 כד כי האלהים הוא רוח, והמשתחווים לו, ברוח ובאמת צריכים להשתחוות.  
 כה אמרה לו האשה: אני יודעת שהמשיח יבוא; וכאשר יבוא, הוא ילמד אותנו הכל. כו אמר לה ישוע: אני הוא, המדבר איתך.  
 כז וכאשר דבר, באו תלמידיו והתפלאו על שהוא מדבר עם אשה, אך איש לא אמר, מה אתה מבקש? או, למה אתה מדבר איתה?  
 כח ועזבה האשה את פדה והלכה העירה, ואמרה לאנשים:  
 כט בואו ראו איש שאמר לי כל מה שעשיתי; האם הוא המשיח?  
 לו ויצאו האנשים מהעיר ובאו אליו.  
 לא ובינתים בקשו ממנו תלמידיו ואמרו לו: רבנו, אכל

## Yokhanan Chapter 10

11 I am the good shepherd; a good shepherd risks his life for the sake of his sheep. 12 But the hired person who is not the shepherd and who is not the owner of the sheep, when he sees the wolf coming, leaves the sheep and runs away; and the wolf comes and seizes and scatters the sheep. 13 The hired person runs away because he is hired and does not care for the sheep. 14 I am the good shepherd, and I know my own, and my own know me. 15 Just as Avi knows me, I also know Avi; and I lay down my life for the sake of the sheep. 16 I have other sheep also, which are not of this fold; them too I must bring, and they will hear my voice; and all the sheep will become one flock with one shepherd. 17 This is why Avi loves me, because I lay

## יוחנן פרק י

יא אני הוא הרועה הטוב. הרועה הטוב נותן את נפשו בעד צאנו.  
 יב אבל השכיר, שאיננו הרועה והכבשים אינם שלו, כראותו את הזאב בא, עוזב את הצאן ובורח; ובא הזאב, חוטף ומפזר את הצאן.  
 יג השכיר בורח משום ששכיר הוא ולא אכפת לו הצאן.  
 יד אני הוא הרועה הטוב, ומכיר אני את שלי, ומכר אני לשלי,  
 טו כפי שמכיר אותי אבי ואני מכיר את אבי. ואת נפשי נותן אני בעד הצאן.  
 טז ויש לי גם כבשים אחרים שאינם מן המכלא הזה, וגם אותם עלי להביא; וישמעו את קולי

down my life so that I may take it up again. 18 No man takes it away from me, but I lay it down of my own will. Therefore I have the power to lay it down, and I have the power to take it up again. This command I received from Avi.”

19 There was again a division among the Yehudim because of these sayings.

וַיְהִי הַצֵּאֵן כֻּלּוֹ אֶחָד וְרוּעָה אֶחָד.  
יז מְשׁוּם כִּדְ אָבִי אוֹהֵב אוֹתִי, כִּי אֲנִי נוֹתֵן אֶת  
נַפְשִׁי שְׂאֵקְחָנָה שׁוֹב.  
יח אִישׁ אֵינוֹ נוֹטֵל אוֹתָהּ מִמֶּנִּי, אֲלֵא אֲנִי נוֹתֵן  
אוֹתָהּ מִרְצוֹנִי, כִּי בְּסִמְכוֹתַי לָתֵת אוֹתָהּ,  
וּבְסִמְכוֹתַי לְקַחְתָּהּ שׁוֹב. אֶת הַמְצָוָה הַזֹּאת  
קִבַּלְתִּי מֵאֵת אָבִי.  
יט וְהָיְתָה שׁוֹב מִחֲלֻקַּת בֵּין הַיְהוּדִים בְּגִלְלַת  
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה;